

§ 50. Чтеніе на Евангеліе-то, цѣлуваніе на праздничнѣ-тѣ иконѣ и помазваніе съ благословенный елей. Подирь испѣваніе-то на утрени-тѣ антифони ся чете Евангеліе-то. На воскресни-тѣ утрени чете ся отъ Евангеліе-то за въскресеніе-то Христово и за явленія-та Господни на ученици-тѣ подирь въскресеніе-то си. Тыя чтенія ся наричатъ въскресни Евангелія; Тѣ ся одинадесять и ся четѣть едно подирь друго. Слѣдъ прочитаніе-то на Евангеліе-то, то ся изнася насрѣдъ църквѣ-тѣ за поклоненіе и цѣлуваніе, а ликъ-тѣ въ това време пѣе: **Воскресеніе Христово видѣхше** и пр.

На празднични-тѣ утрени чтеніе-то на Евангеліе-то ся приспособява къмъ въспоминаемо-то събытіе и тогава Евангеліе-то не ся изнася на срѣдъ църквѣ-тѣ, нѣ вѣрующи-тѣ ся покланятъ и цѣлуватъ иконѣ-тѣ на праздника, при това священнослужашій-тѣ гы помазва съ благословенный-тѣ елей, „**ко има Отца и сына и Св. Дѣха**“: съ това той изражава желаніе, всички-тѣ вѣрующи да носѣтъ въ сѣрдца-та си елей на любовь-тѣ къмъ Господа.

§ 51. Понятіе за канона. Слѣдъ прочитаніе-то на Евангеліе-то, слѣдва чтеніе и пѣніе на канона. Св. църква ны привожда отъ обще-то утренно Богослуженіе къмъ частно, а именно да прославимъ (въ канона) дневній-тѣ святій или пѣкъ священно-то събытіе, на кое-то ся посвѣщава день-тѣ — праздника. Канонъ (правило) е пѣснопѣніе, кое-то състои отъ опредѣленно число пѣсни и тропари съставени въ честь на праздника, или празднуемый-тѣ святый. Споредъ различіе-то по съдържаніе-то си канони-тѣ ся наричатъ различно: *Въскресенъ*, ако въ него ся въспоминава въскресеніе-то Христово; *Богородиценъ*, кой-то е съставенъ въ честь на Пресвятаѣ Богородицѣ; *Тройценъ*, въ славу на Пресвятаѣ Тройцѣ и канони на Святіи-тѣ. Въ всѣкій отъ тѣзи